

Stan en de negen rovers

Jowi Schmitz

Illustraties
Hugo van Look

LEESN!VEAU

		ME			ME	ME			ME	ME			
AVI	S	3	4	5	6	7	P						
CLIB	S	3	4	5	6	7	8	P					

Rovers | Ziek zijn

Toegekend door Cito i.s.m. KPC Groep

Nur 287/LP101501

© Uitgeverij Kluitman Alkmaar B.V.

© MMXV Tekst: Jowi Schmitz

© MMXV Illustraties: Hugo van Look

Omslagontwerp: Petra Gerritsen

Alle rechten voorbehouden, inclusief het recht van reproductie
in zijn geheel of in gedeelten, in welke vorm dan ook.

Actuele informatie over Kluitman-boeken
kun je vinden op kluitman.nl

IK EET JE OP

De straat van Stan is altijd stil,
daar is hij op gekozen.

Zijn ouders haten hard gegil.
Ze houden meer van rozen.

Maar bij die rozen is nu toch
iets duisters aan de hand.
Wie graaft daar gaten in de tuin?
Is dat een rovershand?

'Ik eet je op!' brult rover 1.
'Dat mag niet, hoor!' schrikt Stan.
'Ik snijd je fijn!' krijst rover 2.
En ze lachen, de rovers dan.

Negen rovers in zijn tuin!
Waar komen die vandaan?
Ze graven gaten bij de boom.
En wanneer gaan ze gaan?

Stan verlangt naar avontuur,
maar is ook in paniek.
Zijn ouders zijn zo strak en zuur
en Stan is zwak en ziek.

Rover 1 heeft maar één oog.
Zijn andere heeft een lapje.
Hij is twee meter breed en hoog.
Hij is doodeng, dat snap je.

Hij schreeuwt nu alle mannen toe:
'Snoet dicht, mijn roversnest!'
De rovers luisteren, en hoe,
want 1 vertelt het best.

'Zie je die streep van wang tot wang?
Die kreeg ik van een draak!
Hij greep de kleinste rover beet,
dus brak ik **KRAK** zijn kaak.'

'Was er ook bloed? En was je bang?'
'Een hele badkuip, Stan!'
'Maar moest je huilen?' De rover slikt.
'Heuswaarniet,' zegt hij dan.

De andere rovers joelen luid.
Ze vechten om een schep.
'Ik zag hem eerst!' zegt nummer 5.
Hij krijgt meteen een mep.

'Ik hap je neus!' roept 9 schor.
'Ik bijt je bil!' gilt 8.
'Ik trek je tong zo door je oor,'
zegt nummer 7 zacht.

Dan fluistert liefjes rover 4:
'Ik doop je slurfje in het bier.'
Dat maakt ze stil, behalve Stan.
Die roept: 'Ik knijp je klier!'

'Knijp jij mijn klier?' lacht rover 4.
Hij vindt de ruzie top.
'Als jij straks slaapt, mijn boevenvriend,
jat ik je snottekop.'

Stan niest en roept: 'Je mag mijn snot!'
De rovers klappen blij.
Een boevenkind! Wat een genot.
Die willen ze erbij.

Stan schrikt van het geluid opeens,
uit al die roverskelen.
Alsof het afgesproken is
staan ze voor hem te kwelen:

ROVERSLIED

'Wij zijn de negen rovers
We blijven altijd trouw
We houden van een geintje
We houden ook van jou

We zijn de negen rovers
En samen zijn we wij
Niets kan ons nu nog stoppen
Want onze vriend ben jij

(refrein)

LIEG NOOIT ZEG NIETS ZWIJG OF ZING OF LACH
OF SPEEL EN DOE HET NOG EEN KEEHEEHEER
LIEG NOOIT ZEG NIETS ZWIJG OF ZING OF LACH
OF SPEEL EN DOE HET NOG EEN KEER
HOIHOIHOIHOI HOHOHOHO WOWOWOWO
GOGOGOGO

We zijn een nest vol rovers
We hebben het hier goed
Wil jij ons komen helpen?
Dat kun je vast heel goed.

Wij hebben roversmoeders
Van moeder komt de moed
Nou doe je mee? Da's beter
Schrijf hier dan JA, met bloed

MET BLOEHOED? MET BLOED!
(refrein)

